

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 51

De Bijbelse voorstelling van God

De Bijbel verklaart dat de goddeloze door zijn trotse houding God niet zal zoeken, dat God in het geheel niet voorkomt in zijn gedachten (Ps. 10:4). Zou dat de beschrijving kunnen zijn van de houding van de lezer? Behoort u tot de goddelozen in dit opzicht? Zelfs de zwakste gelovige in Hem zou in staat moeten zijn te zeggen dat het zijn verlangen is God te leren kennen, dat hij Hem zoekt, dat God altijd in zijn gedachten is. Als we ons geloof belijden in Jezus Christus, zou onze houding tegenover God in overeenstemming moeten zijn met de woorden van de Heer die gesproken zijn door Jeremia:

Zo zegt de HERE: De wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom, maar wie roemen wil, roeme hierin, dat hij verstand heeft en Mij kent, dat Ik de HERE ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid op aarde doe; want daarin heb Ik behagen, luidt het woord des HEREN (Jer. 9:23,24).

Deze klassieke geloofsbelijdenis is correct toen de verkondigers ervan beweerden dat het belangrijkste doel voor een mens is om God te kennen en om Hem te verheerlijken. En hoewel ieder mens instinctief weet dat boven zijn eigen wezen en alle andere wezens Een bestaat die boven allen is (hij heeft Hem misschien gewoontegetrouw de naam God gegeven of welke titel er in zijn taal dan ook bestaat voor de Absolute), toch hebben slechts zeer weinig mensen enige kennis van Hem. Een Bijbelse opvatting over God wordt in de populaire godsdiensten van tegenwoordig bijna in het geheel niet gevonden; en binnen het christendom is dit vacuüm gevuld met opvattingen die zo onbeduidend,

zo eerloos en zo onbetamelijk zijn, dat zij weldenkende en godvruchtige mensen onwaardig zijn. De sentimentele en emotionele ideeën over God, zo kenmerkend voor de religieuze wereld van tegenwoordig, zijn ontoereikend en onjuist. Dwaze, Hem ontterende, opvattingen worden zover uitgewerkt dat ze op een gegeven moment belachelijk worden.

Het populaire beeld van God als een oude man met een lange baard is volstrekt belachelijk, aangezien Hij in Zijn Woord heeft verklaard dat Hij in geen geval mens is. We moeten ons losmaken van de ingesleten gewoonte om over de Schepper te denken alsof Hij een schepsel is, een gewoonte die niet gemakkelijk wordt losgelaten. God de Vader kan nooit worden begrepen als we Hem vergelijken met een menselijke vader. Alle menselijke vaders zijn mensen, maar God is geen mens en we moeten Jezus Christus niet beschouwen als het zoontje van God.

Een correcte opvatting over God is van het allergrootste belang en om correct te zijn, moet het Bijbels zijn; want om juiste ideeën over Hem te hebben, moeten we de openbaring die Hij over Zichzelf heeft gegeven raadplegen. Op de vraag: 'hoe is God?' bestaat geen antwoord, als we met de vraag bedoelen: 'hoe is God Zelf?' Deze vraag is niet goed, omdat God in Zijn wezenlijke aard niet te bevatten is. De juiste vraag is: 'wat heeft God over Zichzelf geopenbaard, wat we met behulp van Zijn Geest kunnen bevatten en geloven?' Als onze opvatting over God niet Bijbels is, zullen we merken dat we een voorstelling vereren die het product is van onze eigen fantasie en verbeelding. We moeten de ware God niet vervangen door een god die is gecreëerd naar onze eigen voorkeuren. Een afgod die het voortbrengsel is van menselijk voorstellingsvermogen is net zo verwerpelijk voor God als een die door mensenhanden gemaakt is.

Ervan uitgaande dat de lezer niet behoort tot de goddeloze mensen die God uit al hun gedachten hebben gebannen, lijkt het terecht de vraag te stellen: 'wat komt het eerst in ons op als we over God nadenken?' Bij het beantwoorden hiervan zullen velen moeten toegeven dat het eerste waaraan zij denken 'de kerk' is of 'de geestelijkheid' en daarmee tonen ze aan dat voor hen God wordt vertegenwoordigd door organisaties, gebouwen en door mensen die door de kerk zijn aangesteld. Dat is niet zo vreemd, aangezien de meeste mensen al vanaf hun kindertijd zijn doortrokken van dergelijke gedachten. Ouders en voorgangers zijn vaak schuldig aan het ontwikkelen van de opvatting dat God in een gebouw woont, namelijk dat gebouw met die torenspits 'waar we 's zondags altijd naartoe gaan.' In plaats van toe te staan dat dergelijke misvattingen over God ontstaan in de gedachten van de jonge mensen, zouden zij op de proef moeten worden gesteld en worden weerlegd op grond van de goddelijke uitspraak dat 'de Allerhoogste niet woont in wat men met

handen maakt' (Hand. 7:48). Het is verontrustend te bedenken dat miljoenen mensen, die in een land vol met Bijbels wonen en die hun geloof in Jezus Christus belijden, hun hele leven op aarde doorbrengen zonder ooit te hebben nagedacht over het Wezen van God. De gemiddelde christen heeft helemaal geen voorstelling van God, laat staan een Bijbelse.

Hoewel we weten dat de absolute God niet te bevatten is en verre verheven is boven elke voorstelling die een mens zich kan maken of tot uitdrukking brengen, moeten we toch, aangezien het onze bedoeling is om Hem te kennen, niet voor de taak terugdeinzen om in onze gedachten een Bijbelse voorstelling van Hem te vormen, gebaseerd op de uitspraken die Hij over Zichzelf heeft gedaan. Laat de absolute waarheid nogmaals duidelijk gesteld worden, namelijk dat God geen mens is (Num. 23:19) en daarom niet beperkt wordt door enige wet waaraan de mens onderworpen is.

De eerste stap in het leren kennen van God is meteen een reuzenstap. Als we die begrijpen, staan we in een keer aan de andere kant van de enorme kloof van onkunde; en we zullen ons kunnen verheugen in de kennis die het deel is van allen die weten. Deze grote waarheid kan eenvoudig onder woorden worden gebracht. God is een Wezen dat Zichzelf kan projecteren. Hij kán het niet alleen, maar Hij heeft het ook gedaán. De absolute God, Die niet gekend en niet gezien kan worden, heeft Zichzelf geprojecteerd en kan in zekere zin worden begrepen en gezien als de machtige Yahweh Die, in heel de tijd waarvan het Oude Testament de geschiedenis geeft, op aarde wandelde en mensen bezocht. Hij heeft deze projectie van Zichzelf ook weer teruggetrokken en is een kindje in Betlehem geworden. En toch handhaafde Hij, toen Hij dat deed, dezelfde onbegrensdeheid en alomvattendheid als de absolute God die Hij daarvoor altijd geweest is. Dat is het getuigenis van de Bijbel en er is geen enkele tekst toereikend om dat uit te spreken. Dit is geen waarheid voor mensen die teksten uit hun hoofd leren. Dit is waarheid voor hen die het Boek kennen.

Er zijn natuurlijk lezers van deze regels die zullen zeggen dat zij niet inzien hoe God dat kan doen en anderen zullen brutaalweg zeggen dat Hij dat niet kan. Toegeven dat we de macht van God niet kunnen begrijpen, is volkomen terecht, maar zeggen dat Hij Zich niet kan projecteren door een kindje in Betlehem te worden, is simpelweg zeggen dat God geen God is. De feiten laten zien dat Hij dit heeft gedaan. Tweeduizend jaar geleden heeft Hij Zich geprojecteerd en Yahweh van het Oude Testament is de Here Jezus van het Nieuwe Testament geworden. 'Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuel geven, hetgeen betekent: God met

ons' (Matt. 1:23). God is dus mens geworden; en Hij heeft dat gedaan zonder ook maar in het minst in te boeten op de oneindigheid als de absolute God.

Laat ons, om dit te illustreren, veronderstellen dat ik een geweldig vermogend mens ben, met onbeperkte wijsheid, grote macht en een enorme invloed en daarbij ook nog in staat ben mijzelf te projecteren en een baby te zijn, of een jongen, of een man op een andere plaats. 'Absoluut belachelijk en ondenkbaar!' zullen naar mijn overtuiging veel mensen roepen. Maar laat hen dan toegeven dat dit zo is omdat ik een mens ben en geen God. Maar laten we ter wille van het voorbeeld er even vanuit gaan dat de dingen die hierboven genoemd zijn wat mij betreft kloppen. Laten we verder veronderstellen dat ik mij, uit volkomen liefde en medelijden voor het hongerende en lijdende volk van India en om uit ervaring de diepte van hun ellende te leren kennen, door middel van projectie geboren laat worden in een gezin van onaantastbaren op zo'n manier dat deze projectie een extensie van mijzelf zou zijn, terwijl ik terzelfder tijd alles zou blijven wat ik ooit geweest ben in mijn eigen land. Laten we bovendien veronderstellen dat ik, terwijl ik dat doe, de honger zou voelen en ervaren, de ontbering, de beledigingen die op mijn projectie neer zouden komen, als gevolg van de kaste en de omstandigheden waarin ik verkozen had geboren te worden. Als we ons dat kunnen voorstellen, zouden we misschien door het verder uit te werken en toe te passen, iets beginnen te begrijpen van de relatie die bestond tussen de absolute God en Zijn beeld, de Here Jezus Christus. Bedenk eens wat een schitterend licht dit zou werpen op de uitspraak: 'aan U werd ik overgegeven bij mijn geboorte, van de moederschoot af zijt Gij mijn God' (Ps. 22:11).

Ik geef toe dat het voorbeeld dat ik gebruikt heb zwak is. Er kunnen veel bezwaren tegenin worden gebracht, maar laten we beseffen dat alle voorbeelden tekortschieten als ze gebruikt worden om het wezen van God mee duidelijk te maken. Geen enkele overeenkomst die wij gebruiken, zal ooit aan zijn doel beantwoorden, aangezien God niet lijkt op iets of iemand. We moeten Zijn eigen uitdaging steeds voor ogen houden: 'met wie dan wilt gij God vergelijken en welke vergelijking op Hem toepassen?' (Jes. 40:18).

Zoals eerder opgemerkt, zullen naar verwachting veel mensen zeggen dat ze de gedachte, dat God Zichzelf projecteert als een andere persoonlijkheid op een bepaalde plaats, niet kunnen begrijpen. Dat kan echter slechts een bekentenis zijn dat zij maar heel weinig afweten van God Die geopenbaard is in de Bijbel. Een dergelijke bekentenis van gebrek aan inzicht kan iets heel goeds zijn, want het erkennen van onkunde kan het beginpunt zijn van een zoektocht naar de ware kennis

van Hem. Of u, ik, of iemand anders het snapt, is niet relevant. Het is evengoed waar. Dat is het onderwerp van goddelijke openbaring; het is een deel van het getuigenis dat God over Zichzelf heeft gegeven; het is gegeven om geloofd te worden, of we het helemaal begrijpen of niet.

De relatie tussen Degene die projecteert en de Projectie zien we in de uitspraak van de Here Jezus toen Hij zei: 'indien gij Mij kendet, zoudt gij ook mijn Vader gekend hebben' (Joh. 14:7). We zien dat opnieuw in de woorden: 'wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9) en 'gelooft Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is' (Joh. 14:11). Het wordt volledig uitgelegd in Zijn woorden: 'Ik ben van de Vader uitgegaan en in de wereld gekomen; Ik verlaat de wereld weder en ga tot de Vader' (Joh. 16:29).

Al deze woorden zijn waar, omdat Hij de Projectie van God was. Geen mens kon zichzelf projecteren en een andere persoon op een andere plaats zijn, maar wat volstrekt onmogelijk is voor de mens, was voor God slechts een kleinigheid. God kan het doen en Hij heeft dat gedaan. Dat is ons geloof in Hem. Daarom: 'gewen u toch aan Hem, opdat gij vrede hebt' (Job 22:21).